

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

2013/2079(INI)

6.11.2013

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie sprawozdania z realizacji za rok 2013: rozwój i stosowanie
technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w Europie
(2013/2079(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej (*): Vicky Ford

(*): Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS) jest obecnie jedyną dostępną, zakrojoną na dużą skalę i poddającą się demonstracji technologią pozyskiwania dwutlenku węgla ze spalania paliw kopalnych z myślą o produkcji niskoemisyjnej energii elektrycznej,
- B. mając na uwadze, że w sektorze energetycznym istnieją alternatywy dla paliw kopalnych, natomiast w kilku sektorach przemysłowych, takich jak przemysł chemiczny, stalowy, rafineryjny czy cementowy, znaczne ograniczenia emisji są możliwe tylko dzięki CCS; rozwój CCS na skalę przemysłową ma zatem priorytetowe znaczenie,
- C. mając na uwadze, że przyszłość węgla w Europie, ponieważ jest on nadal niezbędny dla gospodarki UE, powinna opierać się o stabilną strategię rozwoju; mając na uwadze, że wyzwaniem jest, aby koszyk energetyczny UE po 2030 roku dawał możliwość stałego wzrostu gospodarczego z zachowaniem bezpieczeństwa energetycznego państw członkowskich oraz szybkiego rozwoju nowych technologii energetycznych, w tym węglowych,
- D. mając na uwadze, że strategię polityczne przyjęte w dziedzinie walki ze zmianą klimatu nie przyniosły oczekiwanych rezultatów, a w wielu przypadkach doprowadziły do relokacji przemysłu na terytorium UE oraz do wzrostu cen energii elektrycznej, przyczyniając się tym samym do zmniejszenia konkurencyjności europejskiej gospodarki i zubożenia obywateli europejskich,
- E. mając na uwadze, że walka ze zmianą klimatu zakończy się sukcesem jedynie, jeśli zostaną wdrożone szczególne środki na skalę światową;
 - 1. uważa, że CCS może umożliwić państwom członkowskim wykorzystanie węglowych zasobów energetycznych w sposób odpowiadający zapotrzebowaniu, przyczyniając się w ten sposób do dywersyfikacji i bezpieczeństwa dostaw energii oraz redukcji emisji gazów cieplarnianych, zachowując przy tym miejsca pracy w sektorze przemysłowym oraz tworząc nowe wyspecjalizowane miejsca pracy w Unii; zaznacza przy tym, że zwiększenie wykorzystania paliw kopalnych w sektorze energetycznym musi iść w parze ze wzmożonym stosowaniem CCS, przy uwzględnieniu bodźców do inwestycji;
 - 2. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia szeroko zakrojonych działań na rzecz stymulowania międzynarodowej współpracy oraz promowania wykorzystywania technologii CCS w celu złagodzenia zmiany klimatu, aby przekierować rozwijające się na alternatywne ścieżki rozwoju, w tym niskoemisyjną technologię CCS;
 - 3. przypomina, że paliwa kopalne w dalszym ciągu będą miały największy udział w koszyku energetycznym w nadchodzących dziesięcioleciach (75% w 2030 r. według Międzynarodowej Agencji Energetycznej - MAE), co czyni CCS wartościową

technologią, którą należy zbadać;

4. podkreśla, że w dokumencie MAE „Energy Technology Perspectives 2012” [Perspektywy technologii energetycznych w 2012 r.] wskazano, że konieczne dodatkowe inwestycje w energię elektryczną niezbędne do utrzymania wzrostu globalnego ocieplenia na poziomie maksymalnie 2°C wzrosną o kolejne 40%, jeśli technologia CCS nie będzie dostępna;
5. zauważa, że długoterminowa strategia energetyczna nieuwzględniająca CCS poważnie utrudni krajowe, unijne i globalne próby zniwelowania zmiany klimatu;
6. uważa, że opracowując polityki i strategie CCS, należy opierać się na solidnych podstawach świadczących o ich potencjalnym korzystnym oddziaływaniu na środowisko, stabilność europejskiego przemysłu, zatrudnienie w UE, a także na przystępność cen energii zarówno dla społeczeństwa, jak i dla przemysłu;
7. uważa, że nowe niskoemisyjne technologie nie powinny być uważane za konkurencyjne względem siebie, lecz za wzajemnie się uzupełniające dla osiągnięcia długoterminowych europejskich celów w zakresie obniżenia emisyjności; podkreśla, że zarówno odnawialne źródła energii, jak i CCS odegrają istotną rolę w przyszłym koszyku energetycznym UE; wzywa zatem do dostosowania mechanizmów zarówno odnawialnych źródeł energii, jak i CCS, tak aby zagwarantować pewność inwestycji w ramach nadchodzącego pakietu dotyczącego unijnej polityki energetyczno-klimatycznej do 2030 r., zgodnie z art. 194 ust. 2 TFUE, w celu stworzenia równych szans i zapewnienia uczciwej konkurencji między różnymi niskoemisyjnymi technologiami energetycznymi;
8. uważa, że wspieranie początkowych projektów, wyciąganie wniosków z dotychczasowych doświadczeń oraz dzielenie się wiedzą to warunki konieczne dla opracowania szczegółowych ustaleń dotyczących długoterminowych środków wspierających CCS/ wychwytywanie i utylizację węgla (CCU) oraz że mogą przyczynić się one do zmniejszenia kosztów wdrożenia CCS/CCU; wzywa w związku z tym do nieprzerwanej międzynarodowej współpracy między przemysłem, w tym innowacyjnymi MSP, a instytucjami w celu stosowania najlepszych praktyk; przypomina jednocześnie o wyzwaniach dotyczących różnych etapów badań i rozwoju oraz wprowadzania nowych technologii na rynek i uważa, że w tym celu niezbędne jest wzmocnienie instrumentów wsparcia projektów na poziomie unijnym, tak aby stanowiły one rzeczywiste stimulatory zaangażowania biznesu we współpracy z ośrodkami naukowymi;
9. w świetle działań dotyczących CCS, podjętych w ramach dialogu kanadyjsko-amerykańskiego w sprawie czystej energii, wzywa do bliższej współpracy ze Stanami Zjednoczonymi i Kanadą poprzez wymianę wiedzy i dobrych praktyk;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się głównymi przeszkodami regulacyjnymi, finansowymi i społecznymi hamującymi wdrażanie CCS poprzez przyznawanie pozwoleń i funduszy, tworzenie zasobów umiejętności związanych z CCS, a także rozwijanie i testowanie technologii efektywnego wychwytywania, transportu i składowania dwutlenku węgla;
11. uważa, że środki zachęty i działania w ramach polityki powinny koncentrować się zarówno na działaniach demonstracyjnych związanych z CCS, jak i na dalszych,

długoterminowych projektach operacyjnych oraz że powinny one gwarantować większą pewność inwestycji sektora prywatnego; uważa ponadto, że środki zachęty i działania w ramach polityki powinny być efektywnie rozłożone zarówno w sektorze produkcji energii, jak i w procesach produkcji przemysłowej w ramach CCS ;

12. uważa, że aby technologie CCS były rentowne i ekologiczne, projekty demonstracyjne związane z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla powinny być ukierunkowane na rozwój strategii na rzecz wychwytywania i wykorzystywania dwutlenku węgla (CCU) na danych terenach w celu uzyskania zamkniętego obiegu CO₂, i wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania badań i działań związanych z rozwojem technicznym w odpowiedniej dziedzinie technologicznej;
13. uważa, że przyjęte sposoby wsparcia projektów demonstracyjnych z wykorzystaniem instrumentu finansowego NER300 nie stworzyły atrakcyjnego uzasadnienia biznesowego dla długoterminowych inwestycji sektora prywatnego w CCS, a wymagane nakłady inwestycyjne oraz przede wszystkim koszty operacyjne dla tego rodzaju technologii są nadal na zbyt wysokim poziomie;
14. niezależnie od toczącej się debaty na temat długoterminowej reformy strukturalnej systemu handlu emisjami, wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedstawienia konkretnych działań politycznych i bardziej elastycznego modelu finansowego, które doprowadzą do pierwszych projektów operacyjnych CCS w UE do roku 2020;
15. uważa, że wsparcie na poziomie UE powinno, między innymi, być kontynuowane poprzez europejską inicjatywę przemysłową CCS oraz „Horyzont 2010”;
16. podkreśla, że według badania Eurobarometru znaczna część europejskiego społeczeństwa nie zna technologii CSS, jednak ci, którzy ją znają, są bardziej skłonni do popierania jej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do polepszenia komunikacji w celu podniesienia świadomości publicznej dotyczącej CCS, uważa także, że szersze zrozumienie CCS ma zasadnicze znaczenie dla akceptacji społecznej i jednocześnie dla wdrażania CCS.
17. obawia się, że art. 6 protokołu londyńskiego utrudni transgraniczny transport odpadów powstałych w związku z CCS, a także ograniczy potencjał CCS w państwach członkowskich nieposiadających możliwości zidentyfikowania składowisk; z uwagi na to, wzywa umawiające się strony do znalezienia rozwiązania, takiego jak ratyfikacja poprawki z 2009 r. do art. 6, w celu uniknięcia powstania barier dla rozwoju CCS;
18. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie analizy i przedstawienie sprawozdania na temat zakresu, w jakim technologia CCS powinna zostać wdrożona w określonych kluczowych terminach, tj. do 2030 r., aby stanowiła ona znaczący wkład w realizację celów ograniczenia emisji do roku 2050.
19. uważa, że zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju należy nie tylko wychwytywać i składować dwutlenek węgla, lecz także wspierać badania i innowacje w dziedzinie wykorzystania CO₂.
20. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia lepszego zrozumienia tego, jak duży potencjał ma technologia CCS w zastosowaniach przemysłowych, opartego na

prognozach dotyczących emisji, technologii i kosztów, w celu dawania pierwszeństwa CCS na skalę przemysłową przy krótko- i średnioterminowych decyzjach politycznych.

21. uznaje, że planowanie pozostaje kompetencją państw członkowskich, i wzywa Komisję, a także państwa członkowskie i władze krajowe do szerzej zakrojonego i spójniejszego planowania działań związanych z możliwościami CCS w wysokoemisyjnych ośrodkach przemysłowych, co znacząco ułatwi podejmowanie decyzji dotyczących infrastruktury i składowania; uważa, że ośrodki te mogłyby stanowić centra energetyczne i czerpać korzyści ze wspólnych możliwości infrastrukturalnych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	5.11.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 39 -: 5 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Vladimir Urutchev
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jerzy Buzek, Ioan Enciu, Andrzej Grzyb, Roger Helmer, Seán Kelly, Bernd Lange, Zofija Mazej Kukovič, Franck Proust, Algirdas Saudargas
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Nikos Chrysogelos